

nost študija. — 40. Soglasje salzburskega nadškofa z dne 11. avgusta 1742. — 41. Fr. Kovačič, Slovenska Stajerska in Prekmurje, str. 280; isti, Zgodovina Lavantinske škofije, str. 282. — 42. Soglasnost cesarice Marije Terezije z dne 30. aprila 1756 (SAM). — 43. Soglasnost salzburskega nadškofijskega ordinariata z dne 6. maja 1757 (SAM). — 44. Gl. opombo 41. — 45. Starodavni jezuitski kip M. B. so prodali sorodniki sedanje lastnice neznano kam v avstrijsko Koroško. Hrani pa se nekaj svilenih oblek tega kipa. — 46. Zdi se, da je prav zaradi tega tajnega širjenja protestantstva imel Maribor svojega posebnega slovenskega pridigarja, ki ga izrecno omenjata referat kanonika Schadeja na seji salzburskega nadškofijskega konzistorija dne 26. junija 1623 in pa pogodba med krškim škofom in jezuiti iz istega časa. V mariborski okolici so se namreč proti koncu XVI. stol. širile protestantske knjige in limbuški župnik sam jih je

nekaj izročil reformacijski komisiji (prim. Fr. Kovačič, Slovenska Stajerska, str. 265 in J. Gruden, Zgodovina slovenskega naroda, str. 691–692). V sedanjem predmestju Betnavi pa so imeli protestanti močno postojanko tudi še tedaj, ko je bila ta nova vera v glavnem že zatrta. Na Dravskem polju je bilo več protestantskih fevdalcev. V gradu Vurbergu pri Mariboru so vzdrževali protestantskega pridigarja še do leta 1616. Ti fevdalci so skušali tajno širiti luterantstvo med svojimi slovenskimi podložniki. Tako navaja krški škof kot važen razlog, da je treba ustanoviti v Mariboru gimnazijo, prav dejstvo, da Mariborčani zahajajo tajno v okolico k protestantskim pridigarjem. V Mariboru je moral biti torej v začetku XVII. stol. še tako mnogo Slovencev, da jim je moral priznati pravice v cerkvi ne le krški škof, ampak tudi sekovski, ki je nastavljal slovenske pridigarje.

FELICE SALIMBENI

RAFAEL OGRIN

Slavni sopranist-kastrat Felice Salimbeni je bil rojen okoli leta 1712 v Milanu in je umrl konec avgusta 1751 v Ljubljani. Prvikrat je nastopil v Rimu, pel 1733–37 v dvorni kapeli na Dunaju, nato zopet v Italiji od 1743 do 1750 in 1751 (od januarja do aprila) na dvoru poljskega kralja Avgusta III. v Draždanih, od koder je odpotoval v domovino, da si popravi svoj glas. Med potjo je umrl v Ljubljani.

Tako Riemannov Musiklexikon.

Salimbenija omenja dr. Stanko Škerlj v svoji razpravi »Italijanske predstave v Ljubljani do zgraditve stanovskega gledališča«, ki je bila objavljena v Kroniki slovenskih mest, in piše, da ljubljanske mrliške knjige ne vedo nič o tem.

V resnici je umrl Felice Salimbeni 16. oktobra 1751 na Vrhniki.

Vrhnški župnik je tedaj zapisal v mrliško knjigo:

Anno 1751 Die 6ta octobris, in festo S. Brunonis provisus omnibus extremis Sacramentis: dein die 16ta eiusdem Mensis in festo S. Galli a Meridie circa horam 2^{dam} pie in Domino de-

functus: tandem 18va die praefati Mensis et anni Sepultus est in Ecclesia parochiali S. Pauli, et recte sub Candelabro in Medio Ecclesia pendulo D. Felix Salimbeni aetatis Suae 37. annorum. Hic est celebris ille castratus, qui Regi Poloniae cum primis in amoribus, et delirijs exstiterat. Dicta Sepultina peracta est officiatore me Francisco Blasio Saulzin Parocho Lokali (6. oktobra 1751 na praznik sv. Bruna je bil previden z vsemi poslednjimi zakramenti, nato je 16. istega meseca na praznik sv. Gala opoldne okrog druge ure pobožno v Gospodu umrl, naposled je bil 18. imenovanega meseca in leta v župni cerkvi sv. Pavla prav pod visečim lestencem sredi cerkve pokopan g. Feliks Salimbeni, star 37 let. Ta je tisti slavni kastrat, ki se je pri poljskem kralju pred vsemi odlikoval v ljubavnih spletkah in norostih. Pogreb sem opravil jaz Franc Blaž Saulzin, krajevni župnik.).

OPOMBE

Riemann, Musiklexikon II, str. 1581. — Kronika slovenskih mest I, 1934, str. 280. — Vrhnški farni arhiv, 1. mrliška knjiga 1662 do 1757.

